

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820202347
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5820202347.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, vo veci navrhovateľky: L. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX/XX, XXX XX B., zastúpenej JUDr. Martou Bojo Vevurkovou, advokátkou so sídlom Mieru 312/13, 029 01 Námestovo, IČO: 42 217 075, proti osobe povinnej platiť výživné: I. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX/XX, XXX XX Y., o určenie výživného pre plnoleté dieťa, v konaní o odvolaní osoby povinnej platiť výživné proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 12Pc/21/2020-163 zo dňa 10. marca 2022, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 12Pc/21/2020-163 zo dňa 10. marca 2022 vo výrokoch I., II. a IV. potvrdzuje.
- II. Odvolanie osoby povinnej platiť výživné proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 12Pc/21/2020-163 zo dňa 10. marca 2022 vo výroku III. odmieta.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo (ďalej „súd prvej inštancie“) uložil osobe povinnej platiť výživné (otcovi) prispievať na výživu navrhovateľky sumou 150,- eur mesačne, a to vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, počnúc dňom 19.11.2020 (výrok I.). Otcovi súčasne uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke zameškané výživné vo výške 1.730,- eur za obdobie od 19.11.2020 do vyhlásenia rozsudku, s tým, že otcovi povolil splácať zameškané výživné v splátkach po 50,- eur, ktoré budú splatné spolu s bežným výživným, pričom neuhradením čo i len jedinej splátky zameškaného výživného sa stáva splatným celé zameškané výživné. Zánikom vyživovacej povinnosti sa stáva splatným celé zameškané výživné (výrok II.). Ďalej vo zvyšnej časti návrh zamietol (výrok III.). Napokon navrhovateľke priznal voči otcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % (výrok IV.).

2. Na odôvodnenie rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka sa návrhom na začatie konania, doručeným súdu prvej inštancie dňa 19.11.2020, domáhala, aby bola otcovi uložená povinnosť prispievať na jej výživu sumou 200,- eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom podania návrhu. Navrhovateľka si voči otcovi zároveň uplatnila nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Navrhovateľka návrh odôvodnila tým, že jej matka nikdy nepodala na súd návrh na úpravu rodičovských práv a povinností. Otec platil výživné sporadicky a nestretával sa s ňou. Začiatkom roka 2020 jej matka písomne listom vyzvala otca, aby sa podieľal na výživnom pre navrhovateľku. Otec však naďalej platil výživné nepravidelne a v nedostatočnej výške. Zhruba od podania návrhu na začatie konania otec začal platiť výživné po 50, eur, niektoré mesiace po 70,- eur. Navrhovateľka je študentkou 5. ročníka strednej školy, finančne je odkázaná len na matku, sama si privyrobiť nevie.

3. Otec nesúhlasil s navrhovanou výškou výživného. Pôvodne ako maximálnu výšku výživného, ktoré by vedel uhrádzať, uvádzal sumu 50,- eur mesačne, neskôr sumu 70,- eur. Doteraz prispieval na výživu navrhovateľky rôznymi finančnými čiastkami podľa jeho finančnej schopnosti a situácie. Od podania návrhu prispieva každý mesiac sumou 50,- eur, niekedy aj 70,- eur. Momentálne sa nachádza v zlej finančnej situácii. Jeho jediný príjem je jeho starobný dôchodok. Zároveň je po operácii oboch bedrových kĺbov, má preto aj zvýšené výdavky na lieky a so splácaním úveru na rekonštrukciu rodinného domu, kde býva, pričom táto rekonštrukcia bola vyvolaná potrebami jeho zdravotného stavu.

4. Vo veci rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 12Pc/21/2020-72 zo dňa 13.05.2021 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 12Pc/21/2020-93 zo dňa 16.06.2021, ktorými uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 130,- eur mesačne, a to vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, počnúc dňom 19.11.2020, uložil otcovi povinnosť zaplatiť zameškané výživné vo výške 627,67 eur za obdobie od 19.11.2020 do 13.05.2021 a umožnil mu ho splácať v splátkach po 30,- eur mesačne, vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol a žiadnemu z účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania.

5. Na základe odvolaní navrhovateľky a otca bol rozsudok súdu prvej inštancie spolu s dopĺňacím rozsudkom súdu prvej inštancie uznesením Krajského súdu v Žiline spis. zn. 6CoP/47/2021 zo dňa 28.10.2021 zrušený a vec bola súdu prvej inštancie vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom listín tvoriacich spis, obsahom listín tvoriacich dedičský spis Okresného súdu Námestovo spis. zn. 7D/138/2010, výsluchom navrhovateľky, výsluchom otca, výsluchom svedkov C. C. (syn otca), T. J. a C. N. (matka navrhovateľky) a facebookovým profilom R. Q. V.. Ďalšie dokazovanie zisťovaním skutočností či R. Q. V. býva v jednej domácnosti s otcom a ani toho, či otec v lete 2021 niekde brigádnicke pracoval, nevykonával, nakoľko sa navrhovateľka výslovne vyjadrila, že nechce takéto dôkazy vykonávať a zároveň ani nevedela uviesť dôkazné prostriedky, ktoré by uvedené skutočnosti mohli dokázať. Tiež nevykonával dokazovanie listinami preukazujúcimi výdavky navrhovateľky na kúpu notebooku a tlačiarne, a dôkaznými prostriedkami preukazujúcimi opodstatnenosť užívania liekov a výživových doplnkov, ako aj úhrad za ne otcom, keďže napriek tomu, že účastníci boli v predvolaní na pojednávanie vyzvaní na ich predloženie, na pojednávaní dňa 10.03.2022 ich ani na výzvu nepredložili a vyjadrili sa, že ich ani prekladať nebudú. V zmysle ust. § 35 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) je súd povinný zistiť skutočný stav veci. Podľa ust. § 32 ods. 1 a 2 CMP sú však účastníci povinní úplne a pravdivo opísať skutkové okolnosti potrebné na rozhodnutie a označiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Zvlášť vo výlučne návrhových konaniach je aj na procesnej aktivite účastníkov, aby súdu uľahčovali postup pri zisťovaní skutkového stavu. Súd nemá a ani nemôže mať vedomosť o všetkých skutočnostiach majúcich vplyv na jeho rozhodnutie, nakoľko ide o skutočnosti súkromnej povahy, ktoré sú známe len účastníkom konania. Pokiaľ sa potom otec vyjadroval v zmysle „všetko čo som povedal je pravda“, „ja nebudem nič dokazovať, dokazujte vy“, znemožnil tak súdu prvej inštancie dozvedieť sa prípadné ďalšie rozhodujúce skutočnosti pre posúdenie prípadu, čo mal ten procesný dôsledok, že súd prvej inštancie sa o takýchto prípadných skutočnostiach nedozvedel a nemohol ich zohľadniť vo svojom rozhodovaní. Vo vzťahu k navrhovateľke poukázal na to, že bolo na jej procesnej aktivite, aby preukázala skutočnosti a tiež, aby navrhovala dôkazné prostriedky, ktoré by svedčili v jej prospech a o ktorých nemá súd vedomosť. Pokiaľ účastníci vyslovene nechceli vykonávať dôkazy svedčiace v ich prospech, súd prvej inštancie voči nim takéto vykonanie dôkazov nevyužíval.

7. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav veci, pričom vec právne posúdil podľa ust. § 155 a § 156 CMP, ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1 a § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoR“). Navrhovateľka je dcérou osoby povinnej platiť výživné. Výživné otca voči navrhovateľke nebolo doposiaľ súdom určené. Navrhovateľka študuje v 5. ročníku 5-ročného študijného odboru Súkromnej Spojenej školy EDUCO, Námestovo. Navrhovateľka má tieto výdavky: strava v škole - obedy: 10,- eur/mesiac za 4 dni v mesiaci, cestovné do školy: 40,- eur /mesiac, stužková: 5,- eur/mesiac, telefón: 10,- eur/mesiac, vreckové: 50,- eur /mesiac - z čoho si hradí aj desiatu, obedy (mimo 4 povinných za 10,- eur/mesiac), drogeria: 20,- eur/mesiac, ZRPŠ: 10,- eur/rok, pracovné zošity v škole: 30,- eur/rok, školské pomôcky: 100,- eur/rok, zubár: 80,- eur/rok, kaderník: 50,- eur/rok, školské výlety: 20,- eur/rok. Keďže má navrhovateľka 4 obedy mesačne zabezpečené v škole a ostatné obedy ako aj desiatu si hradí z vreckového, považoval súd prvej inštancie navrhovateľkou uvádzané výdavky na stravu doma v sume 150,- eur/mesačne za nadhodnotené a akceptoval ich vo výške 120,- eur/mesiac. Ostatné navrhovateľkou uvádzané výšky nákladov považoval súd prvej inštancie za opodstatnené a zodpovedajúce veku navrhovateľky a tomu, že študuje. Akceptoval teda ako odôvodnené výdavky navrhovateľky vo výške cca 280,- eur/mesačne. Bývanie navrhovateľky a finančné krytie všetkých jej potrieb zabezpečuje jej matka. Otec platil výživné

od podania návrhu na začatie konania vo výške 50,- eur/mesiac, niekedy 70,- eur/mesiac a niektoré mesiace nezaplátil. Otec je dôchodca, ktorého príjem pozostáva výlučne zo starobného dôchodku vo výške 630 eur/mesiac. Zo svedeckých výpovedí nebolo preukázané, že by si otec privyrábal popri dôchodku. Žije v rodinnom dome v Y., ktorý vlastní. V rokoch 2013 a 2015 absolvoval implantácie oboch bedrových kĺbov z dôvodu osteoartrózy bedrových kĺbov. V súvislosti s uvedenou diagnózou tvrdil, že užíva lieky na utlmenie bolesti a výživové doplnky v hodnote 60,- eur/mesiac, uvedené tvrdenie však nepreukázal. Hoci nepredložil o potrebe užívania liekov a výživových doplnkov žiadne potvrdenie, súd prvej inštancie vzhľadom k diagnóze považoval ich užívanie za opodstatnené, avšak len v rozsahu 30,- eur mesačne. Z predložených fotografií, ako aj facebookového profilu R. Q. V., ktorá je podľa navrhovateľky partnerkou otca, podľa otca len jeho kamarátkou zo združenia abstinentov, bolo zrejmé, že otec nie je svojou diagnózou obmedzený natoľko, aby nemohol viesť plnohodnotný spoločenský život a aktívne chodí na výlety, a to aj do horského prostredia. Za akceptovateľné považoval súd prvej inštancie aj ďalšie výdavky otca: elektrina + koncesionárske poplatky: 29,- eur/mesiac, telefón: 25,- eur/mesiac, internet: 26,- eur/mesiac, vodné: 3,50 eur/mesiac, náklady na e: 30,- eur/mesiac. Otec je vlastníkom nehnuteľností: rodinný dom súp. č. XXX, k. ú. Y. spolu s príslušnými pozemkami parcela KN-C č. 467 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 371 m² a parcela KN-C č. 468 - záhrada o výmere 222 m². V uvedenom rodinnom dome otec býva. Oproti stavu vyobrazenému na fotografiách z roku 2012 došlo ku kompletnej rekonštrukcii celého domu, na ktorú si otec zobral úver, pričom celková suma, ktorú je otec povinný splatiť je 11.580,- eur. Otec však nepreukázal, z akého dôvodu rekonštruoval celú nehnuteľnosť a nielen stavebné úpravy súvisiace s jeho diagnózou. Otec je zároveň spolu s jeho bývalou manželkou spoluvlastníkom pozemkov v k. ú. Y.: parcela KN-C č. 188/4 - záhrada o výmere 174 m² a parcela KN-C č. 189 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 727 m², ktoré tvoria pozemok pod rodinným domom súp. č. XXX, k. ú. Y. a jeho príslušný dvor. Uvedený rodinný dom nie je zapísaný na liste vlastníctva. Ide o rodinný dom postavený v 80-tych rokoch 20. storočia. Na základe právnej domnienky podľa ust. § 149 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník považoval súd prvej inštancie uvedené nehnuteľnosti za nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve otca a jeho bývalej manželky a otcovi prináleží spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2. Uvedené pozemky a rodinný dom pred jeho dokončením otec prenechal bezodplatne svojej bývalej manželke a synovi. Dotknutý spoluvlastnícky podiel na pozemkoch a rodinnom dome súp. č. XXX mohol otec odpredať svojej bývalej manželke, resp. synovi, ktorý v uvedenom dome tiež býva a je zárobkovo činný, mohol žiadať nájom alebo inú formu odplaty za užívanie. Uvedené hospodárenie s majetkom, pri súčasnom nedostatku iného príjmu alebo majetku na strane otca, z ktorého by vedel pokryť oprávnené potreby navrhovateľky, súd prvej inštancie posúdil ako nehospodárne nakladanie s majetkom, ktorého dôsledkom je neschopnosť otca plniť si vyživovaciu povinnosť voči jeho nezaopatrenej dcére. Súd prvej inštancie mal za to, že pokiaľ by otec mal príjem z uvedeného majetku, nemusel si zobrať úver na rekonštrukciu svojho domu. Výdavky na splácanie úveru preto súd prvej inštancie nepovažoval za akceptovateľné a nezohľadňoval ich ako oprávnené výdavky otca. Zároveň bolo zistené, že otec bol potenciálnym dedičom po svojej matke, tá ho však v závete ako dedička neuviedla, čo v dedičskom konaní spočiatku rozporoval, avšak následne závet uznal. Vzhľadom na veľkosť aktív dedičstva by však ani prípadný zdedený podiel nemal zásadný vplyv na majetkové pomery otca. S ohľadom na tvrdenie otca, že v domácnosti žije sám a sám si zabezpečuje aj všetky životné potreby, ako nedôveryhodné sa súdu prvej inštancie javilo to, že otec v konaní nevedel uviesť koľko sú jeho mesačné výdavky na stravu, a aj ceny liekov a výživových doplnkov, ktoré užíva a ktoré si chodí sám kupovať, vôbec nepoznal, a ich cenu si zisťoval až na internete. Otec má v súčasnosti jedinú vyživovaciu povinnosť voči nezaopatrenej dieťaťu, a to voči navrhovateľke. Matka navrhovateľky tiež nemá inú vyživovaciu povinnosť, ako tú k navrhovateľke. Matka navrhovateľky pracuje v spoločnosti Interior Systems s.r.o. pričom jej čistá mzda je 700,- až 800,- eur mesačne. Okrem toho je poberateľkou vdovského dôchodku 256,- eur mesačne. Jej náklady spočívajú v splácaní úveru od D. D., a. s. vo výške splátky 36,50 eur mesačne, ktorý bol použitý na výmenu okien a úveru od G. J., a. s. vo výške splátky 95,12 eur mesačne, ktorý bol použitý na kompletnú rekonštrukciu izby navrhovateľky. Matka navrhovateľky platí za elektrinu: 84,- eur/mesiac (po rozpočítaní nedoplatku), vodné a stočné: 18,- eur/mesiac, internet: 12,- eur/mesiac, náklady na kúrenie - uhlie: 74,- eur/mesiac, za cestu do práce: 48,- eur/mesiac. Podľa jej vyjadrení má zdravotné problémy, jedna strana cela jej tŕpne, v rukách nič neudrží, odpadáva, musí si dávať lieky proti bolesti. Na chod domácnosti jej nepravidelne prispievajú aj jej ďalšia dcéra a syn. Matka navrhovateľky vlastní 3-izbový byt v B., v ktorom bývajú s navrhovateľkou. Vlastní rozdrobené zdedené pozemky po otcovi a po mame, tiež vlastní podiel o veľkosti 3/4 na rodinnom dome v L. súp. č. XXX, ktorý zdedila po rodičoch. Je to 2-izbový dom z prelomu 50-tych a 60-tych rokov 20. storočia. V dome býva jej syn C., ktorý jej za užívanie domu neplatí, ale udržiava ho v obytnom stave. Zo zistených majetkových pomerov súd prvej inštancie ustálil, že aj u matky je obdobný prístup ku

správe majetku ako u otca, kedy ani matka nevyužíva všetok svoj majetok efektívne vo svoj prospech a v prospech navrhovateľky, voči ktorej má vyživovaciu povinnosť. Podiely na pozemkoch ako aj rodinnom dome by mohla predať a z výťažku z predaja okrem iného zvýšiť svoju životnú úroveň ako aj životnú úroveň navrhovateľky.

8. Pri posúdení toho, akú vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke by mala mať jej matka a akú jej otec, súd prvej inštancie prihliadol na to, že matka zabezpečuje pre navrhovateľku bývanie a aj takouto formou sa podieľa na jej výžive. Zároveň zohľadnil aj prístup otca, ktorý prioritne uhradí všetky svoje potreby a až následne sa zamýšľa nad tým, či vie zabezpečiť aj výživu pre navrhovateľku, voči ktorej má stále vyživovaciu povinnosť, výsledkom čoho je potom to, že navrhovateľke prispieva na výživu nepravidelne a v nedostatočnej výške. Na strane navrhovateľky zohľadnil to, že ide o plnoletú osobu, ktorá napriek tomu, že stále študuje, má už aj sama určitú možnosť si privyrobiť, hoc aj brigádnicou. Vzhľadom na odôvodnené potreby navrhovateľky, na schopnosti a možnosti otca a na jeho majetkové pomery potom určil výživné, ako to uviedol vo výrokovvej časti rozsudku. V časti presahujúcej navrhovateľke priznanú výšku výživného návrh navrhovateľky zamietol.

9. Vo vzťahu k zameškanému výživnému súd prvej inštancie zistil, že od podania návrhu na začatie konania otec zaplatil navrhovateľke výživné za mesiace január 2021 až apríl 2021, a to na každý z uvedených mesiacov po 50,- eur. Otec vôbec nezaplatil výživné za alikvotnú časť mesiaca november 2020, celý mesiac december 2020 a mesiac máj 2021. V zmysle ust.

§ 77 ods. 1 ZoR súd prvej inštancie priznal navrhovateľke výživné od podania návrhu. Výšku zameškaného výživného určil ako súčet nezaplateného výživného za jednotlivé mesiace (47,67 eur + 130,- eur + 80,- eur + 80,- eur + 80,- eur + 80,- eur + 130,- eur = 627,67 EUR). Pri priradení jednotlivých platieb výživného ku konkrétnemu mesiacu, za ktorý boli zaplatené, súd prvej inštancie vychádzal z toho, že výživné sa platí vopred, t. j. ak bolo zaplatené v nejakom mesiaci, ide o výživné za mesiac nasledujúci. Vzhľadom k tomu, že otec je starobný dôchodca a usporiadanie jeho majetkových pomerov je časovo náročná záležitosť, súd prvej inštancie mu umožnil splácať zameškané výživné v splátkach spolu s riadnym výživným.

10. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie postupoval podľa ust.

§ 55 CMP. Zohľadnil to, že otec až do začatia konania ignoroval svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke a začal jej prispievať na výživné až po podaní návrhu na začatie konania. Zároveň zohľadnil prístup otca, ktorý prioritne uhradí všetky svoje potreby a až následne sa zamýšľa nad tým, či vie zabezpečiť aj svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke. Z facebookového profilu R. Q. V. zároveň súd prvej inštancie zistil, že spoločenský, ako aj voľnočasový život otca nie jeho problémami s bedrovými kĺbmi a výškou dôchodku obmedzený do takej miery, ako sa to snažil prezentovať v konaní. Z uvedených dôvodov mal súd prvej inštancie za spravodlivé priznať navrhovateľke čiastočný nárok na náhradu trov konania, nakoľko navrhovateľke vznikli výdavky spojené s právnym zastúpením. Právne zastúpenie považoval v tomto prípade súd prvej inštancie za účelné, keďže až na základe podania návrhu na začatie konania a následného prebiehajúceho konania začal otec prispievať navrhovateľke na výživné. Prechádzajúce ústne výzvy, ani písomná výzva smerovaná voči otcovi uvedený stav neboli spôsobilé dosiahnuť.

11. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý namietal, že nie lekár, ale súd prvej inštancie v novom rozhodnutí určoval, koľko doplnkových vitamínov má užívať a taktiež koľko má platiť za vodné a stočné. Konajúci sudca mu ďalej nevrátil dôkazový materiál, ktorý predložil na pojednávaní. Už na prvom pojednávaní vo veci tvrdil, že konajúci sudca je voči nemu zaujatý, o čom svedčí už aj uvedené, ako aj to, že priamo v pojednávacej miestnosti sa konajúci sudca so zástupkyňou navrhovateľky dohadovali, čo dajú a čo nedajú do spisu, pričom navrhovateľka navrhla výsluch troch svedkov, ktorí nevedeli nič dôveryhodne dokázať a všetko, o čom vypovedali, bolo klamstvo. Otec ďalej uviedol, že vždy tvrdil že výživné chcem platiť, ale v takej výške, aby aj on mohol dôstojne žiť. Napokon otec navrhoval, aby sa spravodlivo preverili finančné pomery, jeho, ako aj matky navrhovateľky a podľa toho bola určená výška výživného.

12. Navrhovateľka sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrila a odvolaciemu súdu neboli predložené ani žiadne iné podania účastníkov urobené v odvolacom konaní.

13. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací [§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 2 ods. 1 CMP], po zistení, že odvolanie otca proti rozsudku súdu prvej inštancie, čo do jeho výrokov I., II. a IV., bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), subjektom na to oprávneným (§ 359 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP - otcom, v neprospech ktorého bolo napadnutými výrokmi rozhodnuté) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom [§ 355 ods. 1 a 2 a § 357 písm. m) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP], preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu podľa ust. § 65 CMP a contrario v spojení

s ust. § 155 CMP, t. j. v rozsahu výrokov I., II. a IV. s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaniach napadnutej časti, t. j. vo výrokoch I., II. a IV., bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a § 2 ods. 1 CMP), podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP ako vecne správny potvrdil. Odvolanie otca proti výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie ako podané neoprávnenou osobou podľa ust. § 386 písm. b) CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP odmietol.

14. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, na ktorých založil napadnutý rozsudok vo výrokoch I. a II., ako aj v závislom výroku IV. o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o návrhu navrhovateľky, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v uvedenej časti (vo výrokoch I., II. a IV.) je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP).

15. Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky otca uvedené v jeho opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

16. Pokiaľ otec namietal, že súd prvej inštancie svojvoľne určil, koľko vitamínov bude užívať v súvislosti s jeho zdravotným stavom, odvolací súd poukazuje na to, že otec v konaní nepreukázal svoje výdavky na lieky v tvrdenej sume 60,- eur mesačne (tieto špecifikoval v listine na č. I. 58 v celkovej výške 57,- eur: konopná masť 15,- eur, dolgit 12,- eur, ibalgin 10,- eur, paralén 5,- eur, vitamíny: horčík, magnézium, zinok, B6 15,- eur). Otec v konaní len tvrdil, že mu ním tvrdené lieky a výživové doplnky lekár nepredpisuje, ale len odporúča a keď mu tieto treba, tak si ich kúpi (viď zápisnice o pojednávaní zo dňa 08.04.2021 a zo dňa 10.03.2022). Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vzal potom do úvahy tieto výdavky otca v sume 30,- eur mesačne, čo odôvodnil voľnou úvahou vzhľadom k diagnózam preukázaným otcom a tiež s odôvodnením uvedeným v odseku č. 7 napadnutého rozsudku. Uvedený skutkový záver súdu prvej inštancie a jeho odôvodnenie odvolací súd považuje za akceptovateľný. Ak otec ďalej namietal, že súd prvej inštancie tiež svojvoľne určil jeho výdavky na vodné a stočné, odvolací súd poukazuje na to, že skutkové zistenie súdu prvej inštancie o výške týchto výdavkov v sume 3,50 eur mesačne korešponduje s dôkazmi predloženými otcom (faktúra za vodné a stočné č. 5519012653 zo dňa 25.06.2019 na sumu 42,24 eur za obdobie od 19.06.2018 do 18.06.2019 na č. I. 25 spisu; potom mesačne tento výdavok v priemere 3,52 eur = 42,24 eur / 12 mesiacov).

17. V ďalšom otec v odvolaní namietal, že konajúci sudca súdu prvej inštancie mu nevrátil dôkazový materiál, ktorý predložil v pojednávacej miestnosti. Otec tiež poukazoval na to, že konajúci sudca prvej inštancie sa mal so splnomocnenou zástupkyňou navrhovateľky dohodovať, čo dajú a nedajú do spisu, pričom boli na návrh navrhovateľky vypočúť traja svedkovia, ktorí nevedeli nič dôveryhodne vypovedať a všetko, čo vypovedali, bolo klamstvo. Spolu s už uvedenými odvolacími dôvodmi otec namietal zaujatosť konajúceho sudcu súdu prvej inštancie. Odvolací súd poukazuje na to, že v zmysle ust. § 49 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 a 2 CMP je sudca vylúčený z pojednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti (§ 49 ods. 3 CSP). Dôvody, ktoré tak otec uviedol v odvolaní ako dôvody zaujatosti konajúceho sudcu prvej inštancie tak zjavne nie sú dôvodmi podľa ust. § 49 ods. 1 CSP, a preto odvolací súd na námietku zaujatosti otca v zmysle ust. § 53 ods. 3 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP neprihliadal.

18. Napokon ak otec v odvolaní navrhoval, aby sa spravodlivo preverili finančné pomery tak jeho, ako aj matky navrhovateľky a na podklade toho bolo určené výživné, odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie sa touto otázkou zaoberal, pričom vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a vyvodil z neho aj adekvátne skutkové závery (viď odsek č. 11 odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie), z ktorých pri svojom rozhodovaní aj vychádzal. Preto nebolo dôvodné dopĺňať dokazovanie odvolacím súdom.

19. Odvolacie námietky otca tak odvolací súd považoval za neopodstatnené.

20. Pokiaľ otec podal odvolanie aj proti výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti zamietnutý, odvolací súd zdôrazňuje, že prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti nielen stránku objektívnu, ale aj stránku subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné (objektívna prípustnosť odvolania je vymedzená ust. § 355 a nasl. CSP a ust. § 59 a § 60

CMP určujúcim podmienky, v prípade splnenia ktorých je odvolanie prípustné). Na rozdiel od toho sa subjektívna stránka prípustnosti odvolania viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom); takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvej inštancie bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o jeho prípustnosti tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej. Posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti odvolania

(k tomu napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 3Cdo 240/2012 zo dňa 12.11.2012). Odvolací súd pri posudzovaní subjektívnej prípustnosti odvolania dospel k záveru, že právo podať odvolanie prináleží len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím spôsobená ujma, pričom v danom prípade otcovi zamietnutím návrhu v jeho zvyšnej časti žiadna ujma na jeho právach spôsobená nebola, a preto otec nie je osobou subjektívne oprávnenou na podanie odvolania. Podstatným je totiž porovnanie výsledku konania s nárokom uplatneným v návrhu na začatie konania.

21. V nadväznosti na uvedené potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. a IV. ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP potvrdil a odvolanie otca proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku III. ako podané neoprávnenou osobou podľa ust. § 386 písm. b) CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP odmietol.

22. Odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania, a to tak, že v zmysle ust. § 52 CMP vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) [§ 421 ods. 2 CSP].

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) [§ 422 ods. 1 CSP].

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 77 CMP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) [§ 428 CSP]. Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.